

Gece. Neden seninle hep böyle iki arada bir derede görüşüyoruz?

Gündüzleri uğramayınca, ne yapalım? Gündüz gaileninse gece ailenin.

Sen aile misin?

Artık öyle oldum sanırım. Bir gün bu yüzden şizofren olduğumuzu iddia edecekler.

Bizim mi?

Bizim.

Kendimi anlamaya çalışırken seni de anlamaya çalışmalı mıyım? Mesela bir yerde, sanırım Londra, müslüman pazarı kuruluyormuş, İslamî ürünler, kıyafetler vs. Bunların birinin üstünde *Think I'm hot? Hell is hotter. Lower your gaze.* yazılmış.

Mealene?

/(Çekici manasına) ateşli olduğumu mu düşünüyorsun? Cehennem daha ateşlidir. Bakışını indir/ diyor. Bunun bende ürettiği bir rahatsızlığı anlamama yardım edebilirsin belki?

Kendini o tişörtü giyen birine bakarken düşünüp, okuduğundan utanmakla alakalı olabilir mi?

Mümkün. Ancak buradaki didaktik, ukala kafa mı beni rahatsız etti? Bir kadının çekici olduğunu düşünüp böyle lafları edebilmesi mi? Bu kendine güvende tuhaf bir taraf var.

Belki sadece sinirlerin bozuktur?

O da mümkün tabii. Sence hangisi?

Bu konudaki kararı sadece kendin verebilirsin. Kimin üstünde hayal ediyorsun mesela?

Bu bir tişörtse kolları kısadır, giyen kızın da t-shirt kot pantolon giydiğini düşünüyorum. Bunu giyip, böyle laflar etmekte bir çelişki var. Bir tutarsızlık. Uymayan şey belki budur.

Bir mesturenin üstünde olamaz mı?

Bir mesture üstüne *güzel olduğumu düşünüyorsan bilmem ne yap yazar* mı? Vardır muhakkak böyleleri de, tesettürün maksadı zaten örtünmek değil mi? Bu yazı bana daha çok *naz yapmak* gibi görünüyor, erkekleri terbiyeye davetten çok.

Bunu yazmak zorunda hisseden insanın kendini murakabe etmesinde fayda var mı diyorsun?

Evet evet. Böyle. Erkeklerin bakışlarından rahatsız olanın yapması gereken üstüne böyle laflar yazmak yerine azıcık daha kapalı giyinmek olabilir.

Bu nereden aklına geldi?

Rahatsızlık mı? Okuyunca farkettim hemen. Bir anormallik gibi geldi.

Kadınların giymiyle başlarına gelenler arasında bir ilişki olduğuna mı inanıyorsun?

Doğrudan bir sebep sonuç ilişkisi olduğuna inanmıyorum. Erkeklerin ne biçim hayvanlar olduklarını bilirim, onun için kadınları suçlamak haksızlık olur. Ancak buradaki durum biraz farklı, burada dini bir söz var, bu mesajın böyle bir şekilde verilmesi garip.

Anladığımı sanıyorum. Sanırım sen de öyle.

Evet. Sanırım ben de anladım. Yazarken anlıyor insan.

Yazmak deyince, 100. yılını *idrak edemediğimiz* Büyük Savaş hakkında James Joyce'a sormuşlar: *Büyük Savaş'ta ne yaptınız?* diye. *Ulysses'i yazdım, ya siz ne yaptınız?* demiş adam.

İnsan bir yandan sinir oluyor, bir yandan da eserinin Büyük Savaş'tan daha önemli bir başarı olma ihtimaliyle titriyor. Herhangi bir kitap değil ama bu kitap, savaşmaktan daha zor yazıldığına eminim.

Her kitap değil mi?

Her kitap değil. Yani kitap yazmak diğer faaliyetlerden illa daha *yüksek* bir faaliyet değil. Yazdığınız kitabın *meşakkati* de önemli.

Nelerle ilgilendin bugün?

Çok şeyle. Ancak çok şeyle ilgilenmenin bir tembellik emaresi olduğunu da öğrendim.

Tembellik olarak merak mı?

Tembellik olarak başlayıp bırakma, çok şey hakkında az şey bilme, bir konuda zorlanınca diğerine atlama, kendinle ilgili hayal kuracak kadar geniş konular bulma, dikkat süresinin kısalığından doğru dürüst hiçbir şeye bağlanamama veya gerçekten ilgilendiği konularda zamanın yetmemesi.

Konu seçmek zor. Zaman kısıtlı, öğreneceklerin kısıtlı, bileceklerin kısıtlı. Ne kadar çok şey öğrenirsen, o kadar...

O kadar?

O kadar çok bilgi götürürsün toprağa.

İnsanlar ahirette dünyevi ilimlerinden hesaba çekilecekler mi acaba? *Neden daha fazla kitap okumadın?* mealinde bir soruyla ben hiçbir dini kitapta karşılaşmadım.

Bu o kadar önem verilen bir konu gibi durmuyor. Yaptığınız işte ahlaklı davranmak önemli ama hakkıyla yapmak konusunda pek ahlakî uyarı yok. Bizde daha çok *bu dünya nasılsa geçicidir, öte dünyaya bak* yazar.